הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים ומקורים מהרב זלמן מווילנא · ספר מדע

חידושים ומקורים מהרב זלמן מווילנא על משנה תורה, הלכות תשובה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים ומקורים מהרב זלמן מווילנא על משנה תורה, הלכות תשובה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-ומקורים-מהרב-זלמן-מווילנא-על-משנה-תורה-הלכות-תשובה/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה א 4

פרק א

הלכה א

וכן החובל בחבירו וכו' עד מכל חטאת האדם. והכ"מ כתב מאי דמפיק רבינו מכל חטאת האדם צ"ע היכא מייתי לה. והוא בספרי (במדבר ה':ו') מכל חטאת האדם ממה שבינו לבין חבירו על הגניבות וגזילות ולה"ר ע"ש. ואולם היא גופא יפלא מדוע המשנה תפסה פסוק אחר והספרי למוד אחר. וביותר צריך לתת לב כי רבינו הוסיף כאן בהל' תשובה פ"ב ה"ט וז"ל אין התשובה ויוה"כ מכפרין אלא על עונות שבין אדם למקום וכו' אבל החובל או מקלל או גוזל חבירו וכיוצא בהן אינו נמחל לו לעולם עד שיתן לחבירו מה שהוא חייב ואע"פ שהחזיר לו ממונו שהוא חייב לו צריך לרצותו. וגם ע"ז כתב הכ"מ משנה היא בהחובל אע"פ שהוא נותן לו כו' ע"ש. ואין דרכו לכתוב דין אחד פעמים. אולם אמתת הענין הוא, כי יש שני סוגי עבירות. א' עונות שבין אדם למקום כמאכלות אסורות וכדומה, שלא יחמוס החוטא בהם כ"א נפשו לבד בעברו על מצות ה', והב' עונות שבין אדם לחבירו מעניני החמס בגוף או בממון או בכבודם, ובזה שתים רעות הוא עושה, חומס את חבירו וחומס נפשו בהמרותו מצות אלהיו (עי' חובת הלבבות שער התשובה), ולכן הוא צריך שני מיני תיקון. א' הודוי והחרטה לפני ה'. ב' לרצות את חבירו ולשלם לו. לכן בפ"א שמדבר בו מענין הוידוי לפני ה' העתיק דברי הספרי וכתב שנאמר מכל חטאת האדם, המדבר מענין הוידוי שהוא לפני ה' וכמבואר בספרי באורך ע"ש. אבל בפ"ב אינו מזכיר לשון וידוי כ"א לשון מחילה ופיוס לרצות לחבירו וזהו דין המשנה ונסמך על מקרא השב את אשת האיש וק"ל: